

лаче излязло „... Женитѣ всрѣдѣ писъци едва сварили да се изпокрийтъ изъ „мѣши дупки“ или да изкочатъ голи на улицата. Въ тоя залисѣ, „черното малаче“ обира всички тѣхни нанизы и скъпоцѣнности. То било нищо друго освѣнъ единъ табакъ турчинъ, който съ прѣдначертанъ планъ се скрива подъ плочата съ нахулена върху си малашка кожа. Произшествието е доста старо и ни отнѣса къмъ края на XVIII-я вѣкъ. Първото българско име на тая баня не е неизвѣстно. Името ѣ Срѣдня баня, говори първо, че тя е въ срѣдата на Сливенъ и, второ, въ свѣрзка съ построяването на третата при Аба-Пазаръ, че е била между послѣдната и Конъ-Баня. На всѣки случай тя е по-стара отъ тая на Аба-Пазаръ, която се наричаше още и Циганска, не защото е била отредена за циганитѣ, но защото е подъ тѣхнитѣ жилища¹⁾. Впрочемъ, днесъ послѣднитѣ сж свити доволно настрана върху хълмиститѣ склонове на Бармука. Едничката въ Клуцохоръ баня, край Голѣмата вада подъ Хамамъ-Баиръ, е сравнително най-нова.

Отъ чуждия на българитѣ елементъ, вѣнъ отъ турцитѣ, като заселенъ въ Сливенъ, най-старъ е арменския. Слѣдъ него идатъ циганитѣ, а най-новъ сж евреитѣ — отъ 1830 г. нататкъ. Като ивица въ свѣрзването на български кварталъ (въ централния Сливенъ) съ турската частъ на града е служилъ днешния арменски кварталъ. Той се състои отъ арменски жилища отъ двѣтѣ страни на улицата водяща отъ Машатлъка за махалитѣ Ески-Джами и Ески-Намазгяхъ. Отъ факта, че тоя арменски кварталъ е между българската и турската частъ на града, се види, че арменцитѣ се заселватъ въ новия Сливенъ слѣдъ тур-

¹⁾ Послѣдната баня е запомнена и отъ прѣселенитѣ въ Влашко сливенци прѣзъ 1830 г., отъ кждѣто се види, че ще е била строена най-рано прѣзъ XVIII-я вѣкъ. Ще е строена, когато мѣстото ѣ се намирало непосредствено подъ заселенитѣ край Бармука цигани, защото сѣверо-западно отъ нея сж били частъ отъ българскитѣ гробища (днесъ праздно мѣсто около бившата забавачница и подъ Пашовото дѣвическо училище). Западно отъ тия гробища сж живѣли и малко арменци, жилищата на които слѣдъ 1830 г. се заематъ отъ евреи. Старитѣ имѣ гробища сж били редомъ съ тия на евреитѣ. Послѣднитѣ сж дошли тукъ слѣдъ прѣмѣстването на тия арменци въ днешната арменска махала, а това е станало по врѣме построяването на арменската черква (1830 г.).